

Ole M. Nielsen (KRF):

Først vil jeg lige sige til hr. Keld Albrechtsen, at den sidste pind i vores forslag til vedtagelse ikke kan opfattes som en blankocheck til landbruget. Den handler jo ikke om at give landbruget kompensation.

Dermed bliver mit indlæg her så også et led i min ordførertale og et svar til dem, der har diskuteret, hvad det er for nogle vilkår, dansk landbrug lever under. Det er jo ikke en kompensation for, at f.eks. dansk landbrug skal producere fødevarer til EU-priser med et af verdens største omkostningsniveauer, hvilket jo hænger nøje sammen med det af hr. Jørn Jespersen påståede tilskud til landbruget på 20 mia. kr.

Den tredje pind indeholder jo kun en kompensation eller en konkurrencelettelse i forhold til de meromkostninger til sikring af kvalitet i fødevarer og til sygdomsbekæmpelse osv., som er en særlig forudsætning for de danske regler, som ikke er tilsvarende i de andre EU-lande. Så det er ikke en kompensation for alle andre omkostninger, som er større for de danske landbrug, end de er i andre EU-lande. Det var indledningsvist.

Problemet i det her er jo, at vi godt ved, at regeringens – og det støtter vi selvfølgelig – vil sikre fødevarer kvalitetsudvikling, dyrevelfærd, miljø osv., men forudsætningen for, at de to næste målsætninger kan opfyldes, altså at der skal være en eksportindtægt og et antal arbejdspladser i landbruget, i fødevarerindustrien og i fødevarerfølgerehvervene i det hele taget, er, at der fortsat er en stor produktion i landbruget. Og problemet er, at den ikke kan oprettholdes, hvis landbrugets indtjeningsniveau er på det niveau, som det er på i dag.

Samtidig er der jo den dårlige økonomiske situation, hvilket jo også resulterer i en strukturudvikling, som vi ikke ønsker. Det tror jeg vi er helt enige med regeringen i. Vi ønsker ikke en stadig udvikling mod det større industrielle landbrug. Vi ønsker et alsidigt landbrug, hvor der er plads til små og store enheder og noget, som vi kan kalde familiebrug, selv om familiebrug jo kan være mange størrelser nu om dage. Og det er rigtigt – jeg tror, at det var hr. Grove, der var inde på det – at der er mange, også af dem, vi kan kalde yngre landmænd, hvis det er dem mellem 45 og 50 år, som simpelt hen ikke kan være tjent med at leve under det pres, som landbruget er under.

Det dårlige image, som landbruget har, er stort set ufortjent. Landbruget kæmper imod det tilskudsimage, som hr. Jørn Jespersen giver udtryk for, et tilskudsimage, som er en misforståelse. Vi kan da sagtens nedlægge vores landbrugsproduktion i Danmark og købe vores landbrugsvarer til verdensmarkedspris, men den verdensmarkedspris, man kender, er ikke udtryk for noget som helst, der har noget med en produktionspris at gøre, for verdensmarkedsprisen repræsenterer kun en lille del af hele verdens fødevarerproduktion. Det er så lille en del, der flyttes over grænser, at hvis en stor del af landene skulle købe til den pris, ville den ligge et helt andet sted.

Her er det jo kendsgerningen, at dansk landbrug producerer fødevarer – og fødevarer og landbrugsprodukter er trods alt sådan rimelig basale produkter og rimelig simple produkter – til et højprismarked, altså et højomkostningsmarked.

Det er det ene problem, og det er selvfølgelig forsvaret for de tilskud, som landbruget mest af alt ønsker afskaffet, hvis man vel at mærke kunne få lige vilkår, men sådan er det ikke. Det er helt rigtigt, at det er et problem, at landbrugstilskuddene kapitaliseres, det er et stort problem, som det er svært at forhindre, men det er ulykkeligt.

Det andet, landbruget kæmper imod, er det dårlige miljøimage, som også langt hen ad vejen er en misforståelse og urimeligt. Det skyldes bl.a., at man historisk har vedtaget nogle handlingsplaner, en Vandmiljøhandlingsplan I og en Pesticidhandlingsplan I, som ikke kunne lade sig opfylde.

De blev til på en baggrund, som var reel nok, nemlig at man skulle ændre adfærd, og der er ingen erhverv, der er så forandringsvillige som landmænd. Jeg kender ikke noget erhverv, der er så villigt til forandring. De gør det, som alle mulige andre mennesker gør: De går efter, hvor pengene er lettest at få. De er enormt arbejdsivrige, de er vældig produktionsivrige, men når man kommer og siger til dem: »Hør, gamle ven, der er noget her, du gør forkert«, så kender jeg ikke noget erhverv, der er hurtigere til at skifte arbejdsmetode, og det har de gjort.

Der er sket utrolig meget de senere år, men man så den ene gang efter den anden handlingsplaner, som ikke er realisable. Den første vandmiljøhandlingsplan og den første pesticidhandlingsplan, som jeg erkender at Kristeligt Folkeparti har et medansvar for på grund af